

nemførelse meget paatrængende i, at man faar en Afgørelse, og jeg er derfor ogsaa villig til at stille et Ændringsforslag til anden Behandling, gaaende ud paa, at der erhverves Arealer til Flytning af Aabenraa Jernbanestation. Jeg forudsætter da, at der nedsættes et Udvalg, der nærmere kan behandle de Spørgsmaal om Udgifter o. s. v., der dér kommer paa Tale.

For saa vidt dette Udvalg nedsættes, agter jeg tillige at stille et Ændringsforslag, der har Tilknytning til en Vedtagelse paa Finansloven. Der blev paa Finansloven stillet et Beløb af 300 000 Kr. til Raadighed til Udvidelse af Lyngby Radio, og heri var indbefattet en Arealerhvervelse. Det har nu vist sig meget vanskeligt at opnaa Enighed, særlig med een Ejer, om en rimelig Pris for det Areal, der er Brug for; og for at ikke Sagen skal sinkes, ønsker vi gerne at benytte denne Lov til at opnaa en Ekspropriationshjæmmel som Hjælpe middel ved Erhvervelsen af de dertil fornødne Arealer.

Det ærede Medlem Hr. Sven omtalte en Drøftelse, der havde fundet Sted i Fjor angaaende Forordningen af 5. Marts 1845. Spørgsmaalet blev jo fremsat fra konservativ Side, men saa vidt jeg erindrer afvist saavel af den daværende Minister, det ærede Medlem Hr. Slesbager, af Socialdemokratiet og vistnok ogsaa fra radikal Side. Imidlertid enedes man i det Udvalg, der var nedsat angaaende Ekspropriationsloven i Fjor, om i sin Betænkning at give en Indstilling til Tinget om, at man henstillede til Ministeren at undersøge, om Forordningen af 5. Marts 1845 om Ekspropriation stadig kan anses for tidssvarende, og, saafremt Forandring maatte være ønskelig, da at fremsætte dertil sigtende Lovforslag. Jeg kan oplyse, at disse Undersøgelser har fundet Sted, og der foreligger en Betænkning angaaende dette Spørgsmaal. Den daværende Minister, det ærede Medlem Hr. Slesbager, har resolveret, efter at have undersøgt Spørgsmaalet, at han ikke agtede at fremsætte noget Lovforslag til Ændring af Forordningen af 5. Marts 1845, og jeg kan erklære mig ganske enig med det ærede Medlem Hr. Slesbager i den Resolution, han har truffet som Minister. Jeg mener ogsaa, at Ekspropriationsforordningen af 5. Marts 1845 er en god og forsvarlig Ordning af et meget vanskeligt Spørgsmaal, og jeg tror, man neppe finder nogen bedre. Jeg agter imidlertid, da der nu formentlig bliver nedsat et Udvalg, at tilstille dette denne Redegørelse, saaledes at det, hvis Udvalget ønsker det, kan blive afgjort her i Tinget — det er jo ogsaa et nyt Ting, der sidder, ikke det

samme som sidst —, hvad der er Folketingets Opfattelse i dette Spørgsmaal, saaledes at det forhaabentlig kan betragtes som løst ved en saadan Tilkendegivelse fra Folketingets Side.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Gerhard Nielsen: Under Henvisning til de faldne Udtalelser tillader jeg mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Rigsdagsbeslutning om Indgaaelse af en Overenskomst med Norge angaaende Østgrønland.

(Forslaget findes i Tillæg A. Sp. 113).

Udenrigsministeren (Moltke): Som det vil erindres, blev der umiddelbart forinden Afslutningen af den ordinære Rigsdagssamling af min højtærede Forgænger forelagt et Forslag til Rigsdagsbeslutning om Indgaaelse af en Overenskomst med Norge angaaende Østgrønland, som henvistes til en Udvalgsbehandling, der ikke blev afsluttet forinden Rigsdagens Hjemsendelse. Det vil ogsaa erindres, at det i Artikel 9 i den foreliggende Overenskomst var fastsat, at den skulde træde i Kraft den 1. Maj dette Aar. Da det maatte forudses, at Rigsdagen ikke efter Folketingsvalgene kunde indkaldes tilstrækkelig tidligt til, at Sagen, efter paa ny at være forelagt, kunde ventes gennemført inden denne Dato, har den afgaaede Regering gennem Gesandten i Kristiania rettet en Henvendelse til det norske Udenrigsministerium for at søge opnaaet Enighed med den norske Regering om, at Overenskomsten ogsaa efter det omtalte Tidspunkt skulde kunne undertegnes, idet det herved skulde være en Forudsætning, at de to Regeringer, forinden en saadan Undertegnelse fandt Sted, enedes om at ændre Tidspunktet for Overenskomstens Ikrafttræden. Gesandten bemyndigedes samtidig til at udtale, at det under de foreliggende Omstændigheder